

Sygn. akt: XU-821/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we W.

w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 17 kwietnia 2014r. we W.

sprawy z odwołania **M. W.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 24 września 2013r. znak: (...)

i z dnia 04 grudnia 2013r. znak: (...)

w sprawie **M. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy

zmienia zaskarżone decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. i przyznaje wnioskodawcy M. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 24 sierpnia 2013r. do 24 października 2013r. i od 25 października 2013r. do 12 stycznia 2014r. i nadal.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 września 2013r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy M. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 sierpnia 2013r. do 24 października 2013r. z powodu wykorzystania zwolnienia lekarskiego niezgodnie z jego celem.

Decyzją z dnia 04 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. odmówił wnioskodawcy M. W. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 25 października 2013r. do 12 stycznia 2014r. i nadal, gdyż niezdolność do pracy za ten okres powstała w czasie, gdy wnioskodawca nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Zdaniem strony pozwanej dobrowolne ubezpieczenie chorobowe wnioskodawcy ustało od dnia 24 sierpnia 2013r. w związku z pomniejszeniem składki na ubezpieczenie chorobowe za okres, za który nie przysługiwało prawo do zasiłku chorobowego.

W odwołaniu od powyższych decyzji, M. W., wniósł o ich zmianę zarzucając, iż kwestionuje stan faktyczny podany w zaskarżonej decyzji. Wskazał, iż w okresie orzeczonej niezdolności do pracy nie wykonywał pracy zarobkowej w prowadzonym przez siebie zakładzie. W dniu kontroli inspektora ZUS przebywał w sklepie prowadzonym przez córkę a jego pobyt był spowodowany koniecznością doglądania firmy i miał charakter incydentalny. W chwili, w której do sklepu wszedł pracownik strony pozwanej nie wykonywał on żadnych czynności związanych z prowadzoną pozarolniczą działalnością.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ ubezpieczeniowy wniósł o oddalenie odwołań z uwagi na brak podstaw prawnych do ich uwzględnienia, utratę prawa do zasiłku chorobowego wobec wykorzystywania zwolnienia lekarskiego w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem.

Sąd stosując zasadę ekonomiki procesowej na podstawie art. 219 kpc połączył obie sprawy do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. W. prowadzi działalność gospodarczą w formie hurtowni budowlanej pod nazwą Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe (...) M. W.. Działalność gospodarcza prowadzona jest w budynku mieszkalnym, w którym wnioskodawca zamieszkuje wraz z rodziną. Na parterze budynku znajduje się sklep i hurtownia. Wnioskodawca w części hurtowni posiada własne biuro. Powód zatrudnia pracowników – w tym syna i córkę. Córka wnioskodawcy prowadzi sklep, syn wraz z wnioskodawcą zajmują się działalnością budowlaną. Wnioskodawca nadzoruje pracę robotników na prowadzonych budowach. Wnioskodawca uległ wypadkowi i z tego powodu przebywał na zwolnieniu lekarskim od 04 lipca 2013r. W dniu 17 września 2013r. strona pozwana dokonała w siedzibie firmy wnioskodawcy kontroli prawidłowości wykorzystania zwolnień lekarskich. Pracownik strony pozwanej udał się do siedziby firmy i w pomieszczeniu, w którym znajduje się sklep zastał wnioskodawcę siedzącego za biurkiem. Wnioskodawca rozmawiał z klientem a w sklepie znajdowali się jego pracownicy, którzy oczekiwali na dalsze polecenia. W sklepie znajdowała się również córka wnioskodawcy, która na chwilę opuściła to pomieszczenie udając się na zaplecze. Wnioskodawca polecił swoim pracownikom, aby z pytaniem „co mają dalej robić” zwrócili się do jego córki, która od początku koordynowała ich pracę w tym dniu. Wnioskodawcę w sklepie odwiedził jego kolega, który wiedział, że wnioskodawca przebywa na zwolnieniu lekarskim i będąc przejazdem postanowił go odwiedzić.

Z przebiegu kontroli został sporządzony protokół, w którym pracownik strony pozwanej podał, że zastał wnioskodawcę w biurze hurtowni budowlanej siedzącego za biurkiem i wydawał polecenia pracownikom. Do protokołu kontroli wnioskodawca wniósł zastrzeżenia podając, że mieszka w tym miejscu.

W tym dniu w sklepie została dokonana sprzedaż artykułów budowlanych a faktury klientom zostały wystawione przez A. W. (1) i R. W..

Dowód: - akta ZUS

- zeznania świadka R. S. - k. 19 akt
- zeznania świadka R. C. i J. K. – k. 20 akt
- zeznania świadka A. W. – k.20 akt i R. K. – k. 28 as.
- przesłuchanie wnioskodawcy – k. 20 akt.
- faktury wystawione w dniu 17.09.2013r. przez firmę wnioskodawcy– k.23-27 as.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Kwestią sporną było ustalenie czy wnioskodawca M. W. wykorzystał zwolnienie lekarskie niezgodnie z jego przeznaczeniem i czy w okresie orzeczonej niezdolności do pracy wykonywał pracę zarobkową.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentacji dostarczonej przez pozwanego organ, jak również wiarygodnych zeznaniach świadków R. S., R. C. (2), J. K. (2), A. W. (1), R. K. (2) i powoda.

Zgodnie z art. 17 ust. 1. ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa z dnia 25 czerwca 1999 r. „ubezpieczony wykonujący w okresie orzeczonej niezdolności do pracy pracę zarobkową lub wykorzystujący zwolnienie od pracy w sposób niezgodny z celem tego zwolnienia traci prawo do zasiłku chorobowego za cały okres tego zwolnienia”. Podjęcie zatem pracy zarobkowej w okresie zwolnienia uzasadnia domniemanie, że pracownik nie jest w rzeczywistości niezdolny do pracy. Oznacza to pozbawienie pracownika zasiłku chorobowego, a także powinno łączyć się z nie uznaniem zwolnienia lekarskiego. R. legis regulacji wynikającej z art. 17 to ochrona funduszu ubezpieczenia chorobowego przed nadużyciami ze strony ubezpieczonych.

Wyjaśnienia wymaga jednakże sformułowanie „wykonywania pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy”. Nie oznacza ono braku podejmowania jakichkolwiek działań związanych z prowadzoną przez ubezpieczonego działalnością gospodarczą w okresie zwolnienia. Sąd Najwyższy - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych w wyroku z dnia 7 października 2003 r. sygn. akt II UK 76/2003 wskazał, iż oceniając, czy w stosunku do korzystającej ze zwolnienia lekarskiego osoby prowadzącej jednoosobową działalność gospodarczą, zatrudniającej pracowników, istnieją przesłanki z art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa - Dz. U. 1999 r. Nr 60 poz. 636, należy uwzględnić nie tylko fakt dalszego prowadzenia tej działalności, lecz również charakter wykonywanych czynności. Wykonywanie „pracy zarobkowej”, w rozumieniu tego przepisu jako przesłanka utraty prawa do zasiłku chorobowego nie jest tożsame z formalno-prawnym prowadzeniem jednoosobowej działalności gospodarczej, jeśli osoba ją prowadząca jest równocześnie pracodawcą. Na przykład samo podpisanie w trakcie zwolnienia lekarskiego dokumentów finansowych sporządzonych przez inną osobę nie może być traktowane jako wykonywanie dotychczasowej pracy w ramach prowadzenia działalności gospodarczej, stanowiącej podstawę pozbawienia zasiłku chorobowego. Zdaniem Sądu Najwyższego, przy stosowaniu art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. należy odróżnić „pracę zarobkową”, wykonywaną w ramach działalności gospodarczej przez osobę jednoosobowo prowadzącą tę działalność, od czynności formalno-prawnych do jakich jest zobowiązana jako pracodawca. Trudno bowiem zgodzić się ze stanowiskiem, jakie zdaje się wynikać z uzasadnienia wyroku, że w okresie korzystania ze zwolnienia lekarskiego, dokonanie wszelkich czynności, jakich wymaga prowadzenie działalności gospodarczej, wykonywanej również przez pracowników, powoduje utratę prawa do zasiłku chorobowego. Nic bowiem nie wskazuje na to, by takie konsekwencje były intencją ustawodawcy.

Trudno nie zgodzić się z tym nader trafnym rozstrzygnięciem Sądu Najwyższego. W niniejszym sporze, okoliczność pojawienia się wnioskodawcy w siedzibie firmy, w której prowadzi on działalność gospodarczą nie może w żadnej mierze uzasadnić pozbawienia go zasiłku chorobowego z powodu „podejmowania pracy zarobkowej w okresie orzeczonej niezdolności do pracy”. W związku z tym należy stwierdzić, iż z okoliczności sprawy wynika, że pobyt powoda w siedzibie firmy i w sklepie, który prowadzi jego córka był spowodowany koniecznością przeprowadzenia rozmowy z odwiedzającym go kolegą. W chwili, w której do siedziby firmy przybył pracownik strony pozwanej wnioskodawca nie dokonywał żadnych czynności związanych z prowadzoną przez niego działalnością budowlaną ani hurtową. W tym czasie nie dokonał on żadnej transakcji kupna – sprzedaży, zastąpił chwilowo córkę, która udała się na zaplecze i jedynie pozostał w pomieszczeniu sklepu, nie wydał znajdującym się w sklepie pracownikom żadnego polecenia służbowego, a polecił aby w sprawie ich dalszych zajęć zwrócili się do jego córki. Fakt iż wnioskodawca siedział za biurkiem nie oznacza iż wykonywał pracę, gdyż pomieszczenie sklepu i hurtowni są niewielkie i trudno tam znaleźć inne miejsce. W tym czasie wnioskodawca miał chorą nogę i utrzymujący się ból uniemożliwiał mu stanie lub chodzenie. Sam fakt pobytu w sklepie i rozmowa z kolegą nie jest zdaniem Sądu wykonywaniem pracy zarobkowej.

W tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków, którzy potwierdzili fakt pobytu wnioskodawcy w sklepie i prowadzenie rozmowy z kolegą, żaden ze świadków nie wskazał, aby wnioskodawca podejmował jakiejkolwiek czynności związane z prowadzoną działalnością. Świadek R. S. również nie wskazał jakie konkretne czynności podejmował wnioskodawca, z jego zeznań wynika, że wnioskodawca siedział za biurkiem i wydawał polecenia pracownikom. Fakt ten nie został potwierdzony przez pozostałych świadków w tym samych pracownikom, którzy

zeznali, że w tym zakresie wnioskodawca nie wydał im polecenia, a polecił im zwrócić się do jego córki o wskazanie ich dalszych zajęć. W tym zakresie Sąd dał wiarę zeznaniom świadka J. K. i R. C..

Strona pozwana dokonując kontroli prawidłowości wykorzystania zwolnienia lekarskiego nie wskazała, jakie konkretnie czynności podejmowane przez wnioskodawcę świadczyły o wykonywaniu pracy zarobkowej i wykorzystaniu zwolnienia niezgodnie z jego celem.

W związku z niezdolnością do pracy od lipca 2013r. wnioskodawca będąc przekonany, że przysługuje mu zasiłek chorobowy poczynając od tej daty, pomniejszył składki za okres orzeczonej niezdolności do pracy. Z tych względów składka na ubezpieczenie społeczne za sierpień, wrzesień i październik 2013r. została opłacona w wysokości uwzględniającej fakt przebywania wnioskodawcy na zwolnieniu lekarskim. Nabycie prawa do zasiłku chorobowego za okres od 24 sierpnia 2013r. do 24 października 2013r. powoduje, iż składka za te miesiące zostaje pomniejszona o okres otrzymanego zasiłku chorobowego.

Dlatego też Sąd w oparciu o powyższe i na podstawie powołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ §2 k.p.c. - mając na uwadze, że nie zostały spełnione przesłanki uzasadniające pozbawienie ubezpieczonego prawa do zasiłku chorobowego - zmienił zaskarżone decyzję w ten sposób, iż przyznał wnioskodawcy M. W. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 24 sierpnia 2013r. do 25 października 2013r. i od 25 października 2013r. do 12 stycznia 2014r. i nadal.

Mając powyższe na względzie Sąd, orzekł jak w sentencji.